

ด่วนมาก

ที่ นร ๐๑๐๕(ปกร.)/๑๔๔๔๘

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.
และร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ก) ๘๖๒๐
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๗

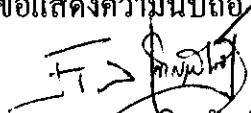
สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นในประเด็นอื่นเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา
และร่างระเบียบเกี่ยวกับการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรี
และรัฐสภาของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. และ ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ขอเสนอความเห็นในประเด็นอื่นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างระเบียบดังกล่าว เพื่อประกอบ
การพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๕๓๐๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๗๘๕๖

ความเห็นในประเด็นอื่นเพื่อประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างระเบียบเกี่ยวกับ
การเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี

๑. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

๑.๑ ควรกำหนดชื่อ ร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างระเบียบ ให้มีความหมายในเบื้องต้นที่แตกต่างกัน เนื่องจากเนื้อหาในร่างระเบียบเป็นแนวทางปฏิบัติในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามนัยร่างมาตรา ๕ เช่น ใช้ชื่อว่า ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของคณะรัฐมนตรี พ.ศ. เป็นต้น

๑.๒ ร่างมาตรา ๔ (๓) ข้อความว่า “เฉพาะที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรี” มีความหมายรวมถึง ร่างพระราชกฤษฎีกาเฉพาะที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรีด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ สมควรให้มีการกำหนดแยกประเภทของร่างพระราชกฤษฎีกาหรือร่างกฎกระทรวงเพื่อให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องทราบประเภทของเรื่องที่จะต้องเสนอให้นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรีด้วย ส่วนเรื่องที่ไม่ต้องเสนอนายกรัฐมนตรีนั้น ขั้นตอนดำเนินการจะต้องส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาก่อนหรือไม่ด้วย

๑.๓ ร่างมาตรา ๗ ข้อความว่า “ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้เสนอ” คำว่า ผู้เสนอ นอกจากจะหมายถึง หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของเรื่องแล้ว อาจมีความหมายรวมถึง กรณีที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ตามร่างมาตรา ๔ (๗) ด้วย

คำว่า “กฎหมาย” ตามร่างมาตรา ๗ วรรคสอง สมควรกำหนดเพิ่มเติมให้รวมถึงกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ตามที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๓ ด้วย และสมควรกำหนดวิธีปฏิบัติในกรณีที่มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ขัดหรือแย้งกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องอื่นด้วย

๑.๔ ร่างมาตรา ๘ การส่งวาระการประชุม “ล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งวัน” แต่ตามร่างระเบียบฯ ข้อ ๒๓ วรรคสอง กำหนดว่า “ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน” เห็นว่า หากปฏิบัติตามร่างระเบียบฯ กำหนดได้ สมควรแก้ไขข้อความในร่างมาตรา ๘ ดังกล่าว ให้สอดคล้องกันด้วย

๑.๕ ร่างมาตรา ๙ ที่บัญญัติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้มีกำหนดไว้ในระเบียบนั้น เห็นว่า ข้อกำหนดใดที่กำหนดไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกาเป็นเรื่อง

เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติแล้ว ข้อกำหนดนั้น สมควรนำมากำหนดไว้ในระเบียบจะเหมาะสมกว่า เช่น ข้อความตามร่างมาตรา ๘ เกี่ยวกับการส่งวาระการประชุม เป็นต้น

๑.๖ ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑ มีลักษณะเป็นบทเฉพาะกาล เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกานี้ แต่อาจนำข้อความดังกล่าวไปกำหนดในรูปของมติคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างระเบียบนี้ได้

๒. ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.

๒.๑ สืบเนื่องจากข้อ ๑.๑ อาจใช้ชื่อร่างระเบียบว่า

๒.๑.๑ ร่างระเบียบว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. หรือ

๒.๑.๒ ร่างระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. หรือ

๒.๑.๓ ร่างระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

พ.ศ.

ซึ่งชื่อตามข้อ ๒.๑.๒ น่าจะตรงกับความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชกฤษฎีกา ฯ

นอกจากนี้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้กำหนดให้ลงชื่อส่วนราชการที่ออกกระเบียบด้วย ในกรณีนี้ คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามก็ดี หากส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติงานสารบรรณนอกเหนือไปจากที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ ฯ ให้ขอทำความตกลงกับผู้รักษาการตามระเบียบได้ แต่โดยที่เรื่องนี้จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีอยู่แล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๑๗.๑ เป็นกรณีพิเศษได้

๒.๒ ร่างข้อ ๕ คำว่า “ส่วนราชการ” หมายความว่า ความรวมถึง คณะกรรมการด้วยนั้น การเสนอเรื่องเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา หากจะให้ถือปฏิบัติตามร่าง ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ก็อาจไม่สอดคล้องตามที่กำหนดในร่างข้อ ๘ วรรคสอง เพราะประธานกรรมการชุดนี้ คือ นายกรัฐมนตรี หรือ รองนายกรัฐมนตรี แต่หากจะให้ดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคสองได้สมควรกำหนดให้ชัดเจนในข้อ ๘ วรรคสอง หรือข้อ ๑๒ ก็ได้ เพราะส่วนราชการที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ อาจเป็นกระทรวงหรือกรมในสังกัดส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีได้

๒.๑ ร่างข้อ ๘ วรรคสาม สมควรกำหนดอักษรย่อของคำว่า “ผู้ประสานงาน คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ให้เหมือนกัน

๒.๔ ร่างข้อ ๑๑ มิได้กำหนดให้นำความในข้อ ๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ย่อมมีความหมายชัดเจนว่า กรณีของส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี(จะเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี)ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดก่อน ความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

๒.๕ สมควรมีข้อสังเกตตามร่างข้อ ๑๒ ดังนี้

๒.๕.๑ ในกรณีเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นเรื่องที่ผ่านมาการพิจารณาของ คณะกรรมการอื่น นอกเหนือจากคณะกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายก – รัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการตามร่างข้อ ๑๒ แต่องค์ประกอบของคณะกรรมการเป็น การแต่งตั้งโดยตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้แทนหัวหน้าหน่วยงาน ฯลฯ ซึ่งมติของ คณะกรรมการจะมีผลผูกพันหน่วยงานนั้น ๆ กรณีเช่นนี้ หากส่วนราชการเจ้าของเรื่อง ขอความเห็น ไปยังส่วนราชการดังกล่าว อาจเกิดความซ้ำซ้อน

๒.๕.๒ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๘๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ได้แจ้งเวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีได้ มีมติรับทราบความเห็นของคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัย ปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน (อ.ก.พ.ร.) ตามที่เลขาธิการ ก.พ.ร. เสนอ และเห็นชอบ ให้ดำเนินการตามที่เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอเพิ่มเติม โดยเรื่องใดที่ผ่านมาการพิจารณาของ คณะกรรมการใด ๆ ซึ่งมีผู้แทนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการอยู่แล้ว สำนักเลขาธิการ- คณะรัฐมนตรี จะไม่ถามความเห็นส่วนราชการที่มีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการนั้นซ้ำอีก แต่จะขอให้ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและรายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อ เป็นเอกสารประกอบการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป ฯลฯ

การดำเนินการตามนัยข้อ ๒.๕.๑ และ ข้อ ๒.๕.๒ ดังกล่าวข้างต้นกับหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ของร่างระเบียบฯ จะมีข้อแตกต่างและไม่สอดคล้องกัน

๒.๖ ควรเพิ่มความในร่างข้อ ๑๓ เป็นวรรคสอง โดยกำหนดให้ส่วนราชการตาม ข้อ ๘ วรรคสองสามารถสรุปเรื่องตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ในหนังสือนำเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดก็ได้

๒.๗ ร่างข้อ ๑๔ ความว่า “ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มี หน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติเตรียมการล่วงหน้า” ขอให้แก้ไขเป็น “ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดและผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติเตรียมการล่วงหน้า” เพราะมีหลายกรณีที่ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเป็นบุคคลคนละคนกับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด โดยเฉพาะในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

๒.๘ ร่างข้อ ๑๕ ควรจัดเรียงลำดับคำว่า “ร่างระเบียบ ร่างประกาศ และร่างข้อบังคับ” ให้สอดคล้องกับที่กำหนดในร่างพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๔ (๔) เว้นแต่จะมีเหตุพิเศษโดยเฉพาะ

๒.๙ ในหมวดที่ ๖ การประชุม ข้อ ๒๓ ถึงข้อ ๒๕ ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี เห็นควรยกไปกำหนดไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่การจัดตั้งระเบียบวาระการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมหรือ ปลร. ควรกำหนดไว้ในร่างระเบียบนี้ เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

๒.๑๐ เนื่องจากตามร่างพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๘ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วางระเบียบนี้ ดังนั้น ผู้ที่จะกำหนดให้มีการปฏิบัตินอกเหนือจากระเบียบนี้ ควรให้อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำหรับกรณีของร่างข้อ ๒๗ สมควรกำหนดให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจแทนคณะรัฐมนตรี ตามนัยร่างพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๕ ดังนั้น สมควรเพิ่มเติมร่างข้อ ๒๗ ความเดิม “นายกรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ดำเนินการ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้” เป็น “นายกรัฐมนตรีอาจกำหนดแทนคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการใด นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้เป็นกรณีพิเศษ จนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบนี้”

๒.๑๑ ร่างข้อ ๒๘ ควรแก้ไขข้อความว่า “ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี” เป็น “ข้อ ๑๐” ทั้งนี้ เพื่อให้เรื่องที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีแล้ว ไม่ต้องนำเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซ้ำอีก

๒.๑๒ สมควรตัดร่างข้อ ๓๐ ออก เนื่องจากมีกำหนดไว้แล้วในร่างข้อ ๔ ซึ่งมีความหมายครอบคลุมอยู่แล้ว